

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7CoCsp/3/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118202613
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Harvancová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1118202613.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Harvancovej a členov senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a Mgr. Adely Unčovskej, v právnej veci žalobcu: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, právne zastúpený: JUDr. Felix Neupauer, Advokátska kancelária FELIX NEUPAUER & PARTNERS, advokát so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, proti žalovanému: W. E., I. XX.XX.XXXX, Z. O. K. XX, XXX XX Z., o zaplatenie 74,62 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 03.10.2019, č.k. 19Csp/23/2018-29, jednomyseľne takto

rozhodol:

Odvolanie žalobcu do prisudzujúceho výroku sa odmieta.

Rozsudok súdu prvej inštancie sa vo výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšku a vo výroku o trovách konania z r u š u j e a vec sa v rozsahu zrušenia vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 10,61 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 10,61 eur od 19.03.2015 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I), vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II) a žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal (výrok III).

2. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil ust. § 517 ods. 2, § 788, § 796 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 8 ods. 2, § 9 ods. 4, § 11 ods. 11 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „zákon o PZP“), § 137 ods. 1,2,3, § 150 ods. 1, § 151 ods. 1, § 219 ods. 3, § 297 písm. b) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „Nariadenie“). Vecne rozhodnutie zdôvodnil tým, že mal za preukázané, že strany sporu medzi sebou uzatvorili poistnú zmluvu, predmetom ktorej bolo povinné zmluvné poistenie v zmysle zákona o PZP. Zmluva bola uzatvorená dňa 18.12.2015 zo začiatkom poistenia dňom 18.12.2015 a týmto dňom bolo splatné aj prvé bežné poistné vo výške 31,83 eur za prvé (štvrtročné) obdobie poistenia. Žalovaný následne prestal plniť svoju zmluvnú povinnosť a nezaplatil poistné za ďalšie poistné obdobie splatné 18.03.2015. Poukázal na ust. § 9 ods. 4 zákona o PZP, podľa ktorého poistenie zaniklo jeden mesiac po splatnosti poistného alebo jeho časti. Poistné bolo splatné vždy na začiatku poistného obdobia. Predmetnú jednomesačnú lehotu posúdil ako lehotu zákonnú, preto ustálil, že k zániku poistenia muselo dôjsť uplynutím jedného mesiaca od splatnosti poistného (alebo jeho časti) a teda pokiaľ je poistné splatné prvým dňom príslušného poistného obdobia, poistenie zanikne po mesiaci od nezaplatenia splatného poistného bez ohľadu na to, či bolo platenie poistného dohodnuté v mesačnom alebo inom intervale. Preto pokiaľ sa žalovaný dostal do omeškania nezaplatením poistného, ktoré bolo splatné dňa 18.03.2015, došlo k zániku poistenia ku dňu 18.04.2015. Na základe uvedeného ustálil, že žalobca má nárok na poistné pripadajúce na jeden mesiac, čo predstavuje sumu 10,61 eur (120,32 eur/12,

resp. 31,83 eur/3). Žalovaný sa dostal do omeškania s platením poistného dňa 19.03.2015, teda dňom nasledujúcim po splatnosti lehotného poistného. Mal za to, že v dôsledku zániku poistenia uplynutím jednomesačnej lehoty, má žalobca nárok iba na sumu 10,63 eur a nie na celé lehotné poistné (prípadne na poistné za dlhšie obdobie), ktoré by bol žalovaný povinný zaplatiť v prípade, že by nedošlo k zániku poistenia. Z uvedených dôvodov súd žalobe žalobcu vyhovel len v časti 10,61 eur vrátane prislúchajúceho úroku z omeškania a vo zvyšku žalobu zamietol.

3. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ust. 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C.s.p. . Vychádzal z toho, že v prevažnej časti istiny bol úspešný žalovaný, avšak tento bol v konaní pasívny a zo spisu mu nevyplýval vznik trov, preto súd prvej inštancie žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

4. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie v celom rozsahu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, a to z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) C.s.p.. Namietal závery súdu prvej inštancie, ktorý žalobu v prevažnej časti zamietol, i keď vo veci vydal platobný rozkaz. Poukázal na to, že so žalovaným si dojednali úhradu ročného poistného v štvrtročných splátkach, preto s poukazom na čl. IV ods. 10 Všeobecných poistných podmienok č. 709 (ďalej len „VPP“), poistenie zaniklo až 1 mesiac po splatnosti poslednej splátky - splatnej 18.09.2015, t.j. zánik nastal dňa 18.10.2015. Vzhľadom k uvedenému mu vznikol nárok na zaplatenie sumy 74,62 eur. Dal do pozornosti, že žalovanému bola žaloba spolu s prílohami doručená a tento jeho skutkové tvrdenia o existencii nároku nespochybnil. Súd prvej inštancie tak mal považovať jeho skutkové tvrdenia za nesporné a aplikovať ust. § 151 ods. 1 C.s.p.. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

5. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

6. Podľa § 359 C.s.p., odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

7. Podľa § 386 písm. b) C.s.p., odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou

8. Z obsahu odvolania žalobcu odvolací súd zistil, že žalobca odvolaním napadol rozhodnutie súdu prvej inštancie aj v prisudzujúcom výroku (ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 10,61 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 10,61 eur od 19.03.2015 do zaplatenia). Civilný sporový poriadok výslovne obmedzuje právo strany podať odvolanie, pretože v zmysle ustanovenia § 359 C.s.p. odvolanie môže podať len tá strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté. Z logického výkladu ustanovenia § 359 C.s.p. za použitia argumentu a contrario vyplýva, že strana v prospech ktorej bolo vydané rozhodnutie, odvolanie podať nemôže. Nakoľko súd prvej inštancie prisudzujúcim výrokom rozhodoval v neprospech žalovaného, výlučne žalovaný bol subjektom oprávneným podať odvolanie proti prisudzujúcemu výroku rozhodnutia súdu prvej inštancie. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd odvolanie žalobcu do prisudzujúceho výroku rozhodnutia súdu prvej inštancie, podľa § 386 písm. b) C.s.p. odmietol, nakoľko bolo podané neoprávnenou osobou.

9. Následne odvolací súd pristúpil v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a 378 ods. 1 C.s.p.), k preskúmvaniu správnosti výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšku a závislého výroku o trovách konania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu proti výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšku je podané dôvodne.

10. Podľa § 150 ods.1 C.s.p., strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

11. Podľa § 150 ods. 2 C.s.p., na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

12. Podľa § 151 ods. 1 C.s.p., skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

13. Podľa § 297 C.s.p., súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak

a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa,
b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

14. V podanom odvolaní odvolateľ namietal, že mu súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalovanému bola žaloba spolu s prílohami doručená v zmysle ust. § 116 ods. 2 C.s.p., žalovaný sa k žalobe nevyjadril a skutkové tvrdenia v nej uvedené nespochybnil ani nepoprel. Vzhľadom k uvedenému prichádzala do úvahy aplikácia ust. § 151 ods. 1 C.s.p., t.z. že skutkové tvrdenia strany (žalobcu), ktoré protistrana (žalovaný) výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Nespornosť tvrdení je dôležitou pre hodnotenie vykonaného dokazovania a skutkového zistenia stavu, nakoľko v sporovom konaní sa uplatňuje zásada, že skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela sa považujú za nesporné. Ust. § 177 ods. 1 C.s.p. ukladá súdu na prejednanie veci samej nariadiť pojednávanie, čo je vyjadrením zásady ústnosti a bezprostrednosti konania. Pričom výnimkou z tejto zásady je ust. § 177 ods. 2 C.s.p. a ust. § 297 C.s.p., ktoré umožňujú súdu v prípade splnenia stanovených podmienok pojednávanie nenariadovať. V prejednávaní veci súd prvej inštancie vo veci rozhodoval bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 297 písm. b) C.s.p.. Citované ustanovenie umožňuje súdu nenariadiť vo veci pojednávanie za kumulatívneho splnenia nasledovných podmienok a to, že sa jedná o otázku jednoduchého právneho posúdenia, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1000 eur. Preto, ak mal súd prvej inštancie za to, že sú splnené všetky podmienky na rozhodnutie bez nariadenia pojednávania (§ 297 písm. b) C.s.p.), medzi ktoré patrí aj nespornosť skutkových tvrdení strán, jeho zamietajúce rozhodnutie, ktoré založil na nepreukázaní tvrdených skutočností, je v rozpore so zásadou vyjadrenou v ust. § 151 ods. 1 C.s.p.. V prípade, ak mal súd prvej inštancie za to, že skutkové tvrdenia žalobcu nie sú dostatočné, mohol postupom podľa ust. § 150 ods. 2 C.s.p. požiadať žalobcu o ich doplnenie a nariadiť na prejednanie veci samej pojednávanie (§ 177 ods. 1 C.s.p.). Ak by súd prvej inštancie vo veci nariadil pojednávanie umožnil by žalobcovi predniesť žalobu a postupom podľa ust. § 181 ods. 2 C.s.p. by určil, ktoré skutkové tvrdenia považuje za sporné a ktoré za nesporné, čo by malo zásadný význam pre ďalší procesný postup strán v konaní. Zisteným nesprávnym procesným postupom, tak súd prvej inštancie znemožnil žalobcovi uskutočniť jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

15. Na základe uvedeného odvolací súd podľa § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšku a vo výroku o trovách konania zrušil a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 C.s.p.). V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie pri opätovnom posudzovaní uplatneného nároku žalobcu dôsledne vyhodnotiť, či strany sporu využili prostriedky procesného útoku, resp. procesnej obrany, a na základe predložených dôkazných prostriedkov znovu posúdiť opodstatnenosť uplatneného nároku, a to aj rešpektovaním ustanovenia § 151 ods. 1 C.s.p. (za predpokladu, že zo strany žalovaného nedôjde k takej aktivite, ktorá by mala dosah na doterajší vývoj sporu) a vo veci opätovne rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ust. § 220 ods. 2 C.s.p. odôvodniť.

16. V novom konaní súd prvej inštancie rozhodne o náhrade trov konania (§ 262 ods. 1, § 396 ods. 3 C.s.p.).

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).
Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).